יבמ עליה ולקחה לו. כלומר ביאתה הן ליקוחיה: **ודילמא כספא.** מה לכסף כסף ושטר כי ביאה לה כתיב "לקח": **ויבמה.** ביאה משמע, שהרי עליה הכתוב לעכב: ס"ג **מאי מיבעי ליה ויבמה בעל כרחה.** דלכתי דרשינן לה ביבמות (דף ח:):

שם כן. לביאה גומרת לומר לימ תורה אור

ויבם מאי ויבמה למילף כמי בעל כרחה דכריס יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ואלמא והכי תניא להדיא ביבמות בפ' הבא על יבמתו (דף מ.) ויבם ביאה גומרת בה ואין כסף ושטר גומרין בה ויבמה כסף ושטר גומרין בה: **מנלן.** דחלוקה מועלת להכשיר, דילמא מצות חליצה הוא דרמת רחמנא עלה ועלמא לא: **מתקריין.** **כישראל כיום תלוץ.** הכי משמע "כישראל"-לחזוק להביא לבית מחלצה: **מרי כישראל.** "להקיש לחיוב שם כישראל": **שפיה נלמו.** לשון לא תהיה לשם המת החולה לחים זר": **מה לשם חים.** הגמרת ע"י מיתת הבעל: **שכן לוסרה מחירה.** שהרי בעלה הוא המוסרה לפיקר הוא מהיכה במיתתו לכל **דכתיב** דקידושי דבעל קלטתי לה ליקח תהא מיתת היבם מחירתה: **מה נמי.** כשמת יבם נמלא לוכרה מחילה ולי לאו יבם, מכי מיית הבעל ליתקריא לה: **בכם.** יעשה לאחר לא יבנה וגו': **דכתיב גורל.** על הסעירים: **וכתיב חוקה.** בפרשה וכל "חוקה"-עיכובא הוא: **סגולל עומד מעלמא.** סעיר סגולל הסם טולה עליו טומה חטולת: **ואין סמא.** שם קבע עליו סם חטולת חיכו נקבע בכך ויפיל עליהם גולות ואם יפול הגולל על מבירו, יהא זה לעולמו: **שיכול.** כלומר להכי לימלריך להו קרא שהייני יכול לומר ומה במקום שלא קידש הגולל כגון גבי קנין לכתיב בהם (ויקרא ה) לחמל לחטולת ולחמל לעולה ואם הפיל עליהם גולל לימ נקבעים בכך ויכול לבטולה דקי"ל בסלל יומא (דף מח.). לין הקנין מהפרשות שלא לו בלקיחת בעלים לו בעשיית כהן: **קידש פשם.** שם לחמל בשעת לקיחה זו לחטולת וזו לעולה הוקבעו, ואם שינה, פסול: **כאן שקידש סגולל.** דכתיב (ויקרא מז) ונתן לחכהן וגו' לין דין כו': **ס"ל.** שלה עליו לעכב: **סוס דרשינן קל וחומר.** להביא מה שלה נכתב בפרשה ותע"ג דכתיב עיכובא: **לם.** לכתיב ונכתב לה: **מרי לה כתיבי.** (פסחים לח.) ושלחה החיש לחתרון וגו': **ולא לה ולחכיחה.** שממנו שוין שחין שתי פנים מתגלגלות בגבו לחד שם כתב פלוני מגרש פלונית ופלונית פלוני: **קרא נעל.** קרא יתירא "בית חנון הנעל" דמלי למיכתב בית החנון: **פרט.** לגעל גדול שחין יכול להלוך בו מסוליים

יבמות מד. **שם ודף מ:** **מתקריין כישראל** **שם קמ:** **מה לשם חים** **[שם לימת של גרים וכו"]** **שם ודף קו: תוספתא דיבמות פ"ב מסכת סרשב כי תנא** **הגהות הב"ח** (ג) גמ' ולא נכנס דין על גרים תכי:

יבמות קו: הוא דאתא האי מיבעי ליה *לכדתניא כל אדם מנא ליה ת"ל נעל נעל "דיבה", א"ב מה ת"ל "נעלו" נעלו תראו לו: פרט לגדול שאין יכול להלך בו פרט לקטן שאין חיפה את רוב רגלו פרט למסולים

נעל ג: **[שם ודף ו:]** **[ע' תוס' יומא מח: ד"ה ויכפר]** **כל מקל וחומר מנין כג: ד"ה ומה]** **יומא ה.]** **יומא מ: מנין כה. [כריתות כח.]** *ע"ז ומא א: תוס' ישנה ד"ה ואינו חטאת **[ג'יומא פח:]** **[ע"ז ומא]** **[ע"ז ומא]** **[ויומא מח. ד"ה פחם והום, מנין כד. ד"ה פעמת]**

יבמ עליה ולקחה לו. כלומר ביאתה הן ליקוחיה: **ודילמא כספא.** מה לכסף כסף ושטר כי ביאה לה כתיב "לקח": **ויבמה.** ביאה משמע, שהרי עליה הכתוב לעכב: ס"ג **מאי מיבעי ליה ויבמה בעל כרחה.** דלכתי דרשינן לה ביבמות (דף מ:):

שם כן. לביאה גומרת לומר לימ תורה אור

ויבם מאי ויבמה למילף כמי בעל כרחה דכריס יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ואלמא והכי תניא להדיא ביבמות בפ' הבא על יבמתו (דף מ.) ויבם ביאה גומרת בה ואין כסף ושטר גומרין בה ויבמה כסף ושטר גומרין בה: **מנלן.** דחלוקה מועלת להכשיר, דילמא מצות חליצה הוא דרמת רחמנא עלה ועלמא לא: **מתקריין.** **כישראל כיום תלוץ.** הכי משמע "כישראל"-לחזוק להביא לבית מחלצה: **מרי כישראל.** "להקיש לחיוב שם כישראל": **שפיה נלמו.** לשון לא תהיה לשם המת החולה לחים זר": **מה לשם חים.** הגמרת ע"י מיתת הבעל: **שכן לוסרה מחירה.** שהרי בעלה הוא המוסרה לפיקר הוא מהיכה במיתתו לכל **דכתיב** דקידושי דבעל קלטתי לה ליקח תהא מיתת היבם מחירתה: **מה נמי.** כשמת יבם נמלא לוכרה מחילה ולי לאו יבם, מכי מיית הבעל ליתקריא לה: **בכם.** יעשה לאחר לא יבנה וגו': **דכתיב גורל.** על הסעירים: **וכתיב חוקה.** בפרשה וכל "חוקה"-עיכובא הוא: **סגולל עומד מעלמא.** סעיר סגולל הסם טולה עליו טומה חטולת: **ואין סמא.** שם קבע עליו סם חטולת חיכו נקבע בכך ויפיל עליהם גולות ואם יפול הגולל על מבירו, יהא זה לעולמו: **שיכול.** כלומר להכי לימלריך להו קרא שהייני יכול לומר ומה במקום שלא קידש הגולל כגון גבי קנין לכתיב בהם (ויקרא ה) לחמל לחטולת ולחמל לעולה ואם הפיל עליהם גולל לימ נקבעים בכך ויכול לבטולה דקי"ל בסלל יומא (דף מח.). לין הקנין מהפרשות שלא לו בלקיחת בעלים לו בעשיית כהן: **קידש פשם.** שם לחמל בשעת לקיחה זו לחטולת וזו לעולה הוקבעו, ואם שינה, פסול: **כאן שקידש סגולל.** דכתיב (ויקרא מז) ונתן לחכהן וגו' לין דין כו': **ס"ל.** שלה עליו לעכב: **סוס דרשינן קל וחומר.** להביא מה שלה נכתב בפרשה ותע"ג דכתיב עיכובא: **לם.** לכתיב ונכתב לה: **מרי לה כתיבי.** (פסחים לח.) ושלחה החיש לחתרון וגו': **ולא לה ולחכיחה.** שממנו שוין שחין שתי פנים מתגלגלות בגבו לחד שם כתב פלוני מגרש פלונית ופלונית פלוני: **קרא נעל.** קרא יתירא "בית חנון הנעל" דמלי למיכתב בית החנון: **פרט.** לגעל גדול שחין יכול להלוך בו מסוליים

יבמות קו: הוא דאתא האי מיבעי ליה *לכדתניא כל אדם מנא ליה ת"ל נעל נעל "דיבה", א"ב מה ת"ל "נעלו" נעלו תראו לו: פרט לגדול שאין יכול להלך בו פרט לקטן שאין חיפה את רוב רגלו פרט למסולים

א נמי יולאה בחליצה. כיון דחליצה במקום גט לא תקיב לה **ותהא** פילכך: למיפרך מה ליבמה שכן בלחו ולכן דין הוא שתלמד בלקל תלמד בחמת חים שהיא במיתה ו"ל כיון שמליט בחליצה מפקע' ליסורא יין לחלק בין תמור לקל והכי נמי למרינן ביבמות (דף קיט.) וכי מלמד שהתירה מה לי ליסור לחו מה לי ליסור כרת ולע"ג דלבדיון מינה לעיל ק"ו ומה חמת חים שהיא במיתה כו' לח דמי דהתם לא רולים להטוותם זה לזה ולימת דבטולה חמת מוסרת לחחר מיתה בין דבעל בין דיבם לחבל לין לומר כשמפקיע לח הקל לח יפקיע לה הממון דחלכה נלמר עתה להפך הוא הדין לח התמור לתין לחלק בין לתמור בין לקל כדפילכתי:

ותהא יבמה יולאת בגט מק"ו. תימה מה לחמת חים שכן נקנית בכסף ולכך דין הוא שתלח בכסף לבל יבמה לח וכי תימת ללח פרכינן מהכנסה לחולאה הא לעיל (דף ה:) פרכינן מה לעגל שכן מולין ומ"ה דין הוא מבכים וכמו כן נלמד עתה להפך דכיון שמבכים דין הוא שמולין ותומר הל"מ דלעיל ק"ו מיבם ויבמתו וקורת לה חמת חים דלכתיב (דברים כה) ולקחה לו לחמת לכל דבר כיון שלקחה נעשית כחמתו. ותי"ת מנת לן לתתית ככה למטוטי יבמה מגט דילמת תתי למטוטי מיתת היבם שלח תהת מותרת במיתת היבם ו"ל דסברת הוח דכבה יעשה לח ממעטו חלח יליחות דבידי לחם דהייט גט דומית לחליצה דחלו בעשיה לבל יליחת דבידי שמים דהוי ממילח כגון מיתה לח ממעטו: **הא** לחו מכי דרשינן ק"ו מע"ג דכתיב בית חוקה. תימה הח בפרק טרף בקלפי (יומח דף מת.) מוקמי הח בריית כרבי יהודה משום דסתם סיפרח דבי יהודה ומסתיגן ליה לר' יהודה בפרק הולילו לו (שם דף ס:) דלמר לח כתיב חוקה חלח בדברים הנעשים בגבדי לבן בפנים והגולה הוי בדברים הנעשים בבגדי לבן בחוץ ל"ל קרא תרתי חד לחוקה ולחד לבית חוקה בהגולה כדפי' ו"ל דפריך הכח משום דכתיב חלבר עלה תרי זמני חלמת דרים ק"ו ע"ג דכתיב עיכובא והרב רבינו שמשון מקולי תירן מדחלטריך ליה לר' יהודה "וחלח לגלות חלח קיימת חוקה חלח מדברים הנעשים בבגדי לבן בפנים ס"מ דדרשינן ק"ו ע"ג (היכח) דכתיב חוקה דלי לח דרשינן ק"ו היכח דכתיב חוקה ליתתוך מחלת ותלת ידעת דחוקה לח כתיב מדברים הנעשים בחוץ דהייט הגולה מדחלטריך ועשהו חטולת ולין הסם עושהו חטולת מכלל דלח קיימת חוקה מדברים הנעשים בחוץ דהייט הגולה דלי חוקה על דברים הנעשים בבגדי לבן בחוץ למחי לילטריך ועשהו חטולת לילטוריך למטוטי קריחת סם הח לח דרשינן ק"ו היכח דכתיב עיכובא והיכי תימת מקח חלעתין לרבות קריחת סם מק"ו חלח ס"מ דדרשינן ק"ו לפילו היכח דכתיב חוקה ולכבי לילטריך ועשהו לי כתיבה חוקה בחוץ ולילטריך למי "וחלח לגלות חלח כתיבה חוקה בדברים הנעשים בבגדי לבן בחוץ דליכח למימר מדחלטריך ועשהו ידעינן ליה כיון דדרשינן ק"ו לפילו היכח דכתיב חוקה": הוחיל

קבו א מיי' פ"ב מהל' יבום ופ"ו ה"ג סמג עשין ב' טוש"ע שם סעיף ב:

קבט ג מיי' פ"ב מהל' יבום ופ"ו ה"ג סמג עשין ב' טוש"ע שם סעיף ב:

קבח ד מיי' פ"ב מהל' יבום הל' י סמג עשין נא טוש"ע שם סימן קכו סעיף ז:

קבט ה מיי' פ"ב מהל' יבום הל' ח סמג עשין נב טוש"ע שם סעיף ג:

קלא ו מיי' שם הל' ה סמג עשין נג טוש"ע שם סימן קכו סעיף ה:

קלב ז מיי' פ"ג מהל' גירושין הלכה ג:

קלג ח מיי' פ"ד מהל' יבום הל' יט סמג עשין שם טוש"ע שם סימן קכו סעיף יד:

קלד ט מיי' שם הל' יח טוש"ע שם סעיף כב:

מקבץ
קיצורים
מקור הדברים בירושלמי
כללי הש"ס
נוסח ד' אמת קונה את האמה מן הנכרי
מקבץ
קיצורים
מקור הדברים בירושלמי
כללי הש"ס
נוסח ד' אמת קונה את האמה מן הנכרי
מקבץ
קיצורים
מקור הדברים בירושלמי
כללי הש"ס
נוסח ד' אמת קונה את האמה מן הנכרי
מקבץ
קיצורים
מקור הדברים בירושלמי
כללי הש"ס
נוסח ד' אמת קונה את האמה מן הנכרי
מקבץ
הצעות לשינוי סדר הש"ס, מסקנות מסוימות, לימוד חוזר
נוסח/מקבץ
(מדרש)
לימוד בלי ראיון, יחסי יוצאי/קרואים
קיצורים/הערות

אמר אמר קרא עיכובא: **אבל** אמר קרא "נעל" **ולא** לה ולחביריתה? **אלא** אמר קרא "נעל" נעל אין **מידי** אחרינא לא, **הא** "נעל" להבי